

Tomislav Marijan Bilosnić

JA GLEDAM ŠARENOG LEPTIRA

KAKO JE TO ČUDNO

Kad leptir sleti na cvijet tvojih očiju
ja se u tigra prometnem
sve što se kreće svjetlost prožima
Iza nas ostaje tek sunce
što nas vraća djetinjstvu
Kako li je to čudno
boje mirisi i sve viđeno
samo su naše igračke
dok nam je na umu Itaka
Kad leptir u slici svojoj nestane
u krznu se tigra pronađe
a mi smo već i sunce nagovorili
da s nama pobjegne od kuće

KUBANSKI LEPTIRI

Nebo koje je netom prije bilo visoki ocean
sada se ispunilo šarenim krilima
kubanskih leptira
Leptiri izmiču suncu i snivanju
kao mladost nasmijana i lijepa
Život je tek zvuk pjene oceana
Udaraju valovi kamenu ogradu Havane
plavetne ribe moga srca čute
ruže oblaka
pune leptira

Za tili čas dúgine boje krila zatrepere
i odmah se za nama zatvore
Ne znam koje je krilo sada kod tebe dan
a koje noć
Zelenom tintom pišem
prizivajući Nerudu
Draga si mi kad šutiš jer si tako odsutna

*i čuješ me iz daljina i moj te glas ne dira*¹

Naranča sunca
položena na plitici horizonta
budi ljubavnike
u čijim se zagrljajima šire tijela
moji dlanovi i tvoje grudi

Krila leptira poput dva lica gore od ljubavi
mačete sunca kao jagodice tvojih prstiju
dodiruju moje lice
i poljupci se nadmeću s bljeskovima munja
S kubanskim leptirima
glasovi dolaze iz nutrine
i ostaju tamo

Grad izgleda kao tvoja šarena haljina
na svjetlosti natopljena vinom
Ljubim te kao što život provodim
sav teret prepuštajući
krilima leptira

LEPTIR LUNA U CORDOBI

U Cordobi luk do luka
leptir luna nad njima je
A po mostu tom visokom
na obali tko zna kojoj
*kor anđela crnih stiže*²
Federico u samoći
i leptiri tako laki
Miris vina Guadalquivira
s leptirima pod zvijezdama
među divnim mladićima
U Cordobi u Cigana
lice od maslina
drevni sveti običaji
u košulji krvlju otežaloj
svoj od pčela i leptira

U SEVILLI POKRAJ VODE

¹ Pablo Neruda, *Draga si mi kad šutiš*

² F. G. Lorca: *Umro od ljubavi, Ciganski romancero* (preveo Nikola Miličević), str.. 124.

U Sevilli sav u svili
leti leptir
u marami ogledala
u očima suncokreta

U Sevilli keramika
i leptiri u bojama
sjene slapa orhideja
moje srce porumeni

U Sevilli carske palme
nebo krote
a leptiri zoru miju
i prozore na dvorcima

U Sevilli pokraj vode
krv dalija
krila vjetra
i leptira u vrtovima

U Sevilli leptirica
plava svjetlost lakirana
noć u zvijezdi
na vrh mača perunike

Toreador s leptirima
dođe kasno iz daleka
u Sevillu što se zlati
od podnevna gola bljeska

ANDALUZIJSKI LEPTIRI

Nije li ovo isto sunce
što nad našim vrtom u Zemuniku
raspršuje latice ruža

Na krilima leptira tvoje oči
sunce vruće Andaluzije

Crvene tvrđave bijela sela
i plavi leptiri u borovima

U Andaluziji vraćamo sjećanja

na prve priče koje smo slušali
Putujući anđeli u plamenu ljeta
lakoća su našeg postojanja

Volim te krilima plavih leptira
dok se nad nama mijenja nebo
Volim te dok se odmaramo
uz putove
ove daleke zemlje
što se u nebo rasipa
i u vodu pretače

BIJELI LEPTIRI ANDALUZIJE

Noć donosi slike dana
koje pokušavam sačuvati u riječima
Sâm pred smirajem
u tuđoj zemlji
poput lopova

Pjesma se javlja iz daljine
kao bijeli leptiri
Andaluzije

LET LEPTIRA

Kada sunce grane, sjena krene
sve je i lako i sve je lijepo
u zelenom ovom svijetu
U bojama leptira sunce uskrsne

Na oblaku leptir sjedi
vjetrom putuje
Danas mu je živjeti
sve dok sunce ne zađe
I zlato je tuga srca kada sunca nestane

U svome suncu leptir putuje
ni jednu vatru ne propusti
i mi ćemo otići igrati se na livade

JA GLEDAM ŠARENOG LEPTIRA

Ja gledam šarenog leptira na grani jorgovana
ljepšeg mirisa boja ne vidjeh u ovoj tvrđavi
a mislim na tebe

I u djetinjstvu i u starosti nema prekida
ista me prati glazba nečujna
Još je i Homer govorio slične stihove

Sa suncem se uzdiže i s njim zalazi
u središte svijeta leptir umotan u svilu
moga zavičaja

Puzao sam kao gusjenica u prašini
i poput leptira letio
od rastaljenih dragulja sačinjen

Nekad mlad onoliko koliko sam mogao podnijeti
a sada star i u iščekivanju
Jednog dana u čahuru ću se zavući
zauvijek do proljeća

NOĆNI LEPTIRI

Dok pjesmu pišem
sa svjetlom oni dođoše
pod lampu na radnome stolu
Kao bijele pahulje
Na odraz žarulje u prozoru
oni sjedoše a noć je hladna i mračna
ne i bez zvjezdica
Kada svjetlo ugasim
hoće li nestati
kao što se javiše iz ničega

TO ŠTO JESI I SADA SI

To što jesi sada si

Na Kumovoj slami isti si

VELEBITSKI APOLON

Crvenook kao i svi Liburni na Parnasu
na livadi u Velebitu
skoro nevidljiv suncu

Planini okrenut bijelim krilima
i Zeusovim pjegama
poput odloženih ruža na njima
Nema Grka ni pjesnika
koji bi se mogao usporediti tobom

Crvenook kao i svi Liburni na Parnasu
koji više nije ni stijena
izabireš čas
koji se nikad neće ponoviti

USKRŠNJI LEPTIR

Na siparima otoka Paga
vučja stopa i ponos kovilja
u ranom proljeću
I čudo Uskrsa
leptir iščeznu kada se zagledah u kamen
crnom tintom i krvlju označen
Uskršnji leptir u kamen uklesan

TIJELO LEPTIRA

Jesu li naša tijela voštanice ili leptiri
dok u vječnost odlijećemo u plamenu

Svakoga časa tijelo se preobražava
čas umire
čas uskrsava
između krajnosti

dogadaj ostaje skriven
Nitko ne vjeruje svojim očima

Kad tijela nestaju
u leptire se pretvaraju
Pretpostavku našeg postojanja anđeli otklanjaju
U kraljevskoj vatri
nas dvoje krilce uz krilce
u sjaju dragog kamena
pretvorena u svilce
I to je najviše što smo mogli učiniti

Vječnost je dan koji nam je dat na raspolaganje
i kada se velovi s tijela oljušte
ostaju krila sâmôga sunca

Mladost leptira je krizantema
na tijelu sedamdesetgodišnjaka
Duša je lišena kostiju
kože i krvi
Oslobođena vode već je u raju

Ne žalim ni za jednom promjenom
Čudo nikad ne prestaje
niti leptir zastaje do latice
koju sam nacrtao na crtanki neba

Od kada se znamo naša su tijela leptiri
zvona smijeha u poljima cvjetnim
Plamen u tvojim očima
leptiri su od opsidijana
Kad polete oni nestaju
dok bljesak dana osjete

Iz kuće moga tijela diže se sunce
kao žrtveni kolovoz izmjenjuju se snovi i nesanica
U mjesečevom letu preko pustinje
krila su otvorena kao ljiljani
To čas je uprizorenja
kada cvijet svoju sliku baca na leptira
na naša tijela što skrivaju zavjeru

Napušta li me to i ostavlja tijelo
madeži boje pjega na krilima leptira
rasuti po tvojoj koži
Najljepša si i najranjivija s krilima

Tebe sam zatekao u takvome stanju
istovjetnu s nevidljivim anđelom
Još samo je boja vremena
opasnost koja se pretvara u glazbu
Vjetar nosi Mozarta
kao što pored nas šume krilca leptira